

skulde blive Resultatet. I de bestaaende Kvægavlsforeninger er der baade større og mindre Jordbrugere, men det er en bekendt Sag, at det væsentligst kun er de større Jordbrugere, som ere i Kontrolforeningerne, og det er klart, at det er ganske umuligt for en hel Del Smaafolk i en Hast at komme med ind i Kontrolforeningerne. Det vil kun kunne ske, efter at der er oprettet en hel Del flere Kontrolforeninger, og efter at de gamle Foreninger for en stor Del ere omlagte, men det kan man ikke gøre i en Haandevending allerede af den simple Grund, at der ikke er tilstrækkelig mange Kontrolassistenter — der er vel ikke ret mange flere i Øjeblikket, end der er Brug for. Jeg vil derfor ønske, at man i Stedet for straks at indsætte dette Tal, $\frac{2}{3}$, enten vil tillade en successiv Gennemførelse af Bestemmelsen i Løbet af nogle Aar eller vil give en Frist f. Eks. af et Par Aar, inden denne Bestemmelse skulde træde i Kraft. Jeg er fuldstændig uenig med det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen), som talte i Gaar, og som syntes at mene, at Kontrolforeningerne saa godt som ingen Betydning havde, idet han mente, at det var ikke saa vigtigt med Køernes Ydelse, men det, der var det væsentligste og betydningsfuldeste, var, at det var store, sunde og kraftige Individuer. Jeg skal langt fra underkende Ønskeligheden af det sidstnævnte, men jeg maa dog hævde, at da vi skulle have Hovedindtægten af vort Kvægbrug gennem Mælkeydelsen, er det temmelig nødvendigt, at man er i Stand til at konstatere og paa en let Maade kontrolere, hvilke Dyr der yder det meste. Det er af allerstørste Betydning, at vi kunne faa at vide, hvilke Dyr der giver den største Mælkemængde med det største Fedtindhold, og vi have ikke noget andet sikkert Middel til at konstatere dette end de bestaaende Kontrolforeninger. Jeg kan ogsaa derfor kun bilige, at man i Lovforslaget har lagt saa stor Vægt paa Afstamningen særlig af Hensyn til Mælkeydelsen.

Et andet æret Medlem, som ogsaa talte i Gaar, det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen), var af den Mening, at vor Kontrolering i al Almindelighed var meget upaalidelig. Navlig mente han, at det var galt, naar Ejerne selv tog Prøverne, dels fordi man i det hele taget ikke forstaaer at tage Prøverne, og dels fordi man meget let lod sig foranledige til at gøre den Dag, da man skulde kontrolere, længere eller at tage større Prøver af den

fede Middagsmælk o. s. v. Det ærede Medlem udtalte, at selv om dette ikke skete i bedragerisk Hensigt, kunde det ske blot af Ærgerrighed for at komme til at staa øverst paa Kontrolregnskabet. Hvad den første af disse Paastande angaar, at man ikke skulde forstaa at tage Prøver til Kontrolering, tror jeg dog, at ethvert fornuftigt Menneske, der kan tælle til 50 — større Tal er det sjældent, det drejer sig om —, vil være i Stand til at tage en Prøve paa fuldt forsvarlig Maade. Hvad dernæst den anden Paastand angaar, forekommer det mig ogsaa, at man maa have saa megen Tillid til Landbefolkningen — jeg kan sige til Befolkningen i sin Hæthed —, at man ikke kan mistænke den for at ville gøre sig skyldig i et saadant bedragerisk Forhold af Hensyn til en saa tvivlsom Vinding enten økonomisk eller i Henseende til Ære. Jeg vil derfor meget advare mod, at Bestemmelserne paa dette Omraade blive skærpede i den omtalte Retning, thi hvis det skulde være Kontrolassistenterne, der personlig tog Prøverne alle Vegne, vilde det føre til, at saa godt som alle Smaafolk med de smaa Besætninger vilde være udelukkede fra at komme i Kontrolforeningerne. Kontrolassistenten kan kun være paa eet Sted ad Gangen, og hvis han skal omkring til alle de mindre Jordbrugere, som have 2—3—4 Køer, vilde det være umuligt for de mange smaa at komme med; det vilde blive alt for kostbart. Jeg tror ogsaa, vi fuldt ud kunne stole paa vore Landmænd, at de nok skulle være i Stand til selv at kontrolere dette Forhold.

Mægaard: Jeg skal ikke med de Udtalelser, jeg ønsker at fremsætte, forlænge Forhandlingerne i synderlig Grad, specielt efter at den højtærede Formand har henstillet til Talerne at fatte sig i Korthed. Men jeg vil gerne med et Par Ord støtte det foreliggende Lovforslag, specielt fordi den højtærede Landbrugsminister har taget de Raad til Følge, som ere fremkomne i Retning af at indskrænke en stor Del af de Bevillinger, der for Tiden gives til Landbrugets forskellige Organisationer. Jeg har tidligere, allerede første Gang jeg havde den Ære at tale her i dette høje Ting, slaæet til Lyd for, at en stor Del af de Bevillinger, der gives til Landbruget, kunde nedsættes, andre maaske helt undværes, og jeg har gjort det ud fra den Betragtning, at disse Bevillinger oprindelig ere fremkomne for at støtte Forsøg, der etableredes i forskellige Ret-